

CREDERE
Construim încredere

E-mail: contact@credere.ro

Telefon: +40 737 129 779

Website: www.CREDERE.ro

C14/06.12.2018

În atenția **Excelenței Sale**, domnului Klaus Werner Iohannis

În atenția **Departamentului Legislativ** din cadrul Adunării

În atenția **Departamentului de Relații cu Autoritățile**

Stimate domnule președinte,

Subscrisa, Asociația CREDERE pentru Informarea, Consilierea și Educarea Consumatorilor (denumită în continuare „Asociația CREDERE”), cu sediul în București, sector 4, str. Aleea Tomești nr. 9, bl. 15, sc. B, etaj 4, ap. 51, camera 1, înregistrată în Registrul Special al Asociațiilor și Fundațiilor de pe lângă Judecătoria Sector 4 sub nr. 46/02.08.2018, Cod de identificare fiscală nr. 39755994, e-mail contact@credere.ro, tel. +40 737 129 779, reprezentată legal prin președinte Tănase Dorinel-Ionuț, în calitate de asociație reprezentativă a consumatorilor de servicii financiar-bancare,

în temeiul art. 77 din Constituția României și OG 27/2002, formulăm prezentul

MEMORIU

prin care vă solicităm respectuos să analizați oportunitatea depunerii unei cereri de reexaminare în legătură cu dispozițiile art. 713 alin. (2) din PL-x 346/2018 (proiect de Lege pentru modificarea și completarea Legii nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative), proiect de lege adoptat de către Camera deputaților în data de 28 noiembrie 2018.

Potrivit textului de lege, „în cazul în care executarea silită se face în temeiul unui alt titlu executoriu decât o hotărâre judecătorească, se pot invoca în contestația la executare și motive de fapt sau de drept privitoare la fondul dreptului cuprins în titlul executoriu, numai dacă legea nu prevede în legătură cu acel titlu executoriu o cale procesuală pentru desființarea lui, inclusiv o acțiune de drept comun.”

Contractele de credit încheiate între consumatori și bănci constituie titluri executorii, astfel cum rezultă din dispozițiile art. 120 din OUG 99/2006 privind instituțiile de credit și adevărea capitalului.

Este de notorietate faptul că pe rolul instanțelor de judecată există, la acest moment, zeci de mii de dosare care au drept obiect constatarea caracterului abuziv al unor clauze inserate în contractele de credit încheiate anterior anului 2010. Potrivit statisticilor, doar în primele 6 luni ale anului 2017 s-ar fi înregistrat pe rolul instanțelor de judecată peste 13.000 de astfel de dosare¹. De asemenea, o parte dintre aceste dosare constituite sunt contestații la executare în cadrul cărora, cel mai adesea, consumatorul solicită și evacuarea din contractul de credit a unor clauze prezumtiv abuzive.

Pe cale de consecință, potrivit textului de lege adoptat de către Camera deputaților în data de 28 noiembrie 2018, un debitor aflat în situația de a fi executat silit are posibilitatea de a formula contestație la executare, însă în cadrul acestui proces nu mai poate invoca caracterul abuziv al unor clauze din contractul de credit, ci va fi nevoit să inițieze un proces separat.

În afară de creditor (Bancă), niciunul dintre ceilalți actori nu se bucură de un avantaj. Debitorul, pe lângă situația vădit dificilă, este nevoit să demareze încă un proces, cu costuri suplimentare constând în onorariul de avocat și timp mai îndelungat, pentru că acțiunea întemeiată pe dreptul comun (spre deosebire de contestația la executare) nu se soluționează cu urgență și cu precădere. Pe de altă parte, instanțele de judecată (mai ales judecătoriile) nu vor fi degrevate, ba chiar efectul reglementării va conduce la o creștere a numărului de dosare înregistrate.

Profesorul univ. dr. Traian-Cornel Briciu, una dintre cele mai importante voci în materie de procedură civilă, a declarat în cadrul unei conferințe² că reglementarea de la art. 713 alin. (2), în forma adoptată de către Camera deputaților, reprezintă „un regres din punctul de vedere al procedurii civile.”

Mai mult, prin raportare la jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, noua reglementare de la art. 713 alin. (2) este contrară considerentelor enunțate la pct. 55, 59, 60 și 63 din *Cauza C-415/11 Aziz*, respectiv pct. 27, 34 și 35 din *Cauza C-169/14 Morcillo* și principiului efectivității, din moment ce posibilitatea debitorului de a obține

¹ A se vedea articolul publicat în ziarul „Adevărul”, 19 iunie 2017 : [adevarul.ro/economie/bani/bancile-asaltate-procese-clauze-abuzive-1_594774d445ab6550cb847bf99/index.html](https://www.adevarul.ro/economie/bani/bancile-asaltate-procese-clauze-abuzive-1_594774d445ab6550cb847bf99/index.html)

² A se vedea Conferința CSALB din data de 15 noiembrie 2018, partea a II-a, min. 1:55:07: www.facebook.com/csalb.ro/videos

suspendarea executării pe dreptul comun este vădit îngreunată și rezultă din practica instanțelor de judecată („în ceea ce privește principiul efectivității, Curtea s-a pronunțat deja în sensul că fiecare caz în care se ridică problema dacă o prevedere procedurală internă face imposibilă sau excesiv de dificilă aplicarea dreptului Uniunii trebuie analizat ținând cont de locul pe care respectiva prevedere îl ocupă în cadrul procedurii în ansamblul său, de modul în care se derulează și de particularitățile acesteia în fața diverselor instanțe naționale” – pct. 34, C-169/14).

Pe de altă parte, protecția care ar trebui asigurată consumatorului, în acord cu principiile din Directiva 93/13/CEE, este redusă în mod considerabil, accentuându-se poziția de inferioritate în care un consumator se află raportat la resursele de care dispune o instituție de credit (C-280/13 - Barclays Bank, pct. 32 și C-415/11 - Aziz, pct. 44).

Totodată, în materie de clauze abuzive, astfel cum a statuat în mod constant Curtea de Justiție a Uniunii Europene, judecătorul național poate să aprecieze din oficiu caracterul abuziv al unei clauze dintr-un contract de credit, atunci când decide asupra admisibilității unei cereri („în acest context, Curtea a subliniat deja de mai multe ori că instanța națională este obligată să analizeze din oficiu caracterul abuziv al unei clauze contractuale care se încadrează în domeniul de aplicare al directivei și, prin aceasta, să suplinească dezechilibrul existent între consumator sau vânzător și furnizor, de îndată ce dispune de elementele de drept și de fapt necesare în acest scop” – Cauza Aziz C-415/11 pct. 46; Cauza Pannon GSM C-243/08 pct. 31 și 32; Cauza Banco Español de Crédito SA C-618/10 pct. 42; Cauza Oceano Grupo Editorial C-240/98).

Din analiza procedurii instituite prin noua reglementare, rezultă că situația debitorului aflat în dificultate este vădit îngreunată și că acesta nu dispune de mecanismele utile și eficiente promovate de Directiva 93/13/CEE pentru eliminarea clauzelor abuzive din contractele de credit și pentru stoparea executării silită asupra bunului imobil, mai ales în situațiile în care această executare silită operează asupra locuinței familiale a debitorului. Prin noua reglementare creditorul își accentuează poziția de superioritate, dezechilibrul între cele două părți (contrar directivei) se accentuează, iar debitorul de unde are sau de unde nu are bani și timp, va trebui să își procure (în mod suplimentar față de situația actuală).

Potrivit art. 169 din TFUE, Uniunea Europeană asigură un nivel ridicat de protecție a consumatorilor, ceea ce ar putea ridica și problema constituționalității reglementării de la art. 713 alin. (2) prin raportare la art. 11 și art. 148 din Constituția României.

Domnule președinte, avem toată încrederea că veți analiza cu seriozitate prezentul memoriu și ne exprimăm speranța că veți împărtăși punctul nostru de vedere.

Cu considerație,

Asociația CREDERE

prin președinte Tănase Dorinel-Ionut

